

पीतराग (2. पीत + राग) 1) adj. von gelber Farbe. — 2) n. a) Staubfaden RĪGĀN, im ÇKDr.; m. WILS. — b) Wachs RĪGĀN.
 पीतेरुक्मिणी (2. पीत + रो°) f. *Gmelina arborea* Roxb. BHĪVAPR. im ÇKDr.
 पीतल (von 2. पीत) adj. gelb H. 1394.
 पीतलक (von पीतल) n. gelbes Messing RĪGĀN, im ÇKDr.
 पीतलोक् (2. पीत + लोक्) m. dass. H. 1048.
 पीतवत् 1) partic. praes. von 1. पा, getrunken habend, z. B. सुच. 1, 160, 7. — 2) das Zeitwort पा trinken enthaltend AIT. BR. 4, 4. 6. 6, 9.
 पीतवासम् (2. पीत + वा°) adj. in ein gelbes Gewand gekleidet, Beiw. uñd Bein. Viśhvā's HALĀJ. 1, 21. MBH. 1, 2506. 3, 12822. R. 1, 14, 24. — Vgl. पीताम्बर.
 पीतविपीत (1. पीत + वि°, partic. von 1. पा mit वि) gaṇa शाकपा-पार्थिवादि in Siddh. K. zu P. 2, 1, 69; vgl. भुक्तविभुक्त ebend.
 पीतवृत्त (2. पीत + वृत्त) m. eine Art Çjonāka und *Pinus longifolia* RĪGĀN, im ÇKDr.
 पीतशाल (2. पीत + शाल) m. *Terminalia tomentosa* W. et A. ÇABDAĀ. im ÇKDr. HALĀJ. 2, 44, v. l. °साल H. 1144. HALĀJ. 2, 44. °सालक AK. 2, 4, 2, 24.
 पीतसार (2. पीत + सार) 1) m. a) eine Art Edelstein, = गोमेदक. — b) Sandelbaum MED. r. 283. — c) *Alangium hexapetalum* ĠĀTĀDR. im ÇKDr. — d) *Citrus medica*. — e) ostindischer Weihrauch (तुरुष्क) RĪGĀN, im ÇKDr. — 2) n. gelber Sandel ÇABDAĀ. im ÇKDr.
 पीतसारक (wie eben) m. 1) *Alangium hexapetalum*. — 2) *Azadirachta indica* Juss. RĪGĀN, im ÇKDr.
 पीतसारि n. Spiessglanz ÇABDAĀ. im ÇKDr.
 पीतसाल und पीतसालक s. u. पीतशाल.
 पीतस्कन्ध m. Schwein ÇABDĀBTHAK. bei WILS. पीत soll nach WILS. = पीन fett sein.
 पीतस्फटिक (2. पीत + स्फ°) m. *Topas* RĪGĀN, im ÇKDr.
 पीतहरित (2. पीत° + ह°) adj. gelblich grün: °च्छाय H. 1242.
 पीताङ्ग (2. पीत + अङ्ग) m. eine Art Çjonāka RĪGĀN, im ÇKDr.
 पीताब्धि (1. पीत + अब्धि) m. Bein. Agastja's (der das Meer ausgetrunken hat) H. 122; vgl. MBH. 3, 8795. fgg.
 पीताम्बर (2. पीत + अम्बर) 1) adj. in ein gelbes Gewand gekleidet, m. Bein. Kṛṣṇa-Viśhvā's AK. 1, 1, 4, 14. H. 216. an. 4, 271. MED. r. 284. Gīr. 12, 26. — 2) m. Tänzer, Schauspieler H. an. (wo नेट st. तटे zu lesen ist). MED. — 3) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. No. 94. — Vgl. पीतवासम्.
 पीतारूपा (2. पीत + अ°) adj. gelblichroth; m. Bez. der mittleren Morgenröthe VJUTP. 215. — Vgl. तामारूपा und नीलारूपा.
 पीताम्रम् (2. पीत + अ°) m. *Topas* RĪGĀN, im ÇKDr.
 1. पीति (von 1. पा) f. 1) Trunk TRIK. 3, 3, 173. H. an. 2, 178. MED. t. 33. सोमस्य पीतये RV. 1, 16, 3. 22. 1. 3, 6. इन्द्रः पीतिमुत्त वी मद् धुः 4, 33, 11. 5, 51, 6. 6, 27, 1. LĪTJ. 2, 3, 8. verbal constr.: नि षदा पीतये मधु RV. 8, 86, 8. Vgl. पूर्व°, स°, सोम°. — 2) Schenke ÇABDAĀ. im ÇKDr.
 2. पीति (von 3. पा) f. Schutz; s. न्°.
 3. पीति m. Pferd AK. 2, 8, 3, 11. TRIK. 3, 3, 173. H. an. 2, 173. MED. t. 33.
 1. पीतिन् (von 1. पीत) adj. am Ende eines comp. trinkend (eig. ge-
 IV. Theil.

trunken habend): सोम° AK. 2, 7, 8. MBH. 1, 445. Wohl nur fehlerhaft für पीधिन्.
 2. पीतिन् m. = 3. पीति Pferd RĪJAM. zu AK. 2, 8, 3, 11.
 पीतु UNĀDIS. 1, 71. m. 1) die Sonne UGĀVAL. TRIK. 1, 1, 98. H. ç. 7 (fälschlich पीतु). — 2) Feuer UGĀVAL. — 3) ein einen Trupp anführender Elephant UNĀDIVṚ. im SAṆKSHIPTAS. ÇKDr. — Vgl. 3. पीथ, पीयु.
 पीतुदारु m. = देवदारु, nach Andern = खदिर oder ein dem Udumbara verwandter Baum; n. das Harz dieses Baumes, SĪJ. zu AIT. BR. 1, 28. MAHĪDB. zu VS. 5, 14. ÇAT. BR. 3, 5, 3, 15. 13, 4, 4, 17. PAÑĀV. BR. 24, 13, 5. KĀTJ. 23, 6. KĀTJ. ÇA. 24, 3, 12. — Vgl. पीतदारु, पूतुदारु, पैतुदारु.
 पीतस्थिरक (पी°, absol. von 1. पा, + स्थि°) adj. durch einen Trunk ein wenig erfrischt gaṇa मयूरच्यंसकादि zu P. 2, 1, 73.
 1. पीथ (von 1. पा) UNĀDIS. 2, 7. 1) m. Trunk; s. 2. गो°, सुरा°, सोम°. — 2) n. a) Wasser H. an. 2, 217. MED. th. 9 (fälschlich पीथ gedruckt). UGĀVAL. — b) Schmelzbutter UGĀVAL.
 2. पीथ (von 3. पा) m. Schutz; s. 1. गो°.
 3. पीथ m. 1) die Sonne TRIK. 1, 1, 99. H. an. 2, 217. MED. th. 9 (fälschlich पीथ gedr.). VARṆAVIVEKA bei UGĀVAL. zu UNĀDIS. 2, 7. — 2) Feuer TRIK. 1, 1, 67. H. ç. 169 (fälschlich पीथ). MED. — 3) Zeit TRIK. 1, 1, 103. — Vgl. पीतु, पीयु.
 पीथि m. = 3. पीति Pferd SVĀMIN zu AK. ÇKDr.
 पीधिन् (von 1. पीथ) adj. am Ende eines comp. trinkend: कौश° so v. a. Verschwendender des Schatzes RĪGĀ-TAR. 5, 422. 6, 211. — Vgl. सोम° und पीतिन्.
 पीथि m. N. pr. eines Werkmeisters Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 308. ÇI. 36.
 पीथ्य (von 3. पा) Schutz; s. गो°.
 पीन s. u. पी.
 पीनता (von पीन) f. das Fettseln, Fettsigkeit (Gegens. कृषता) Spr. 2735.
 पीननितम्बा (पीन + नितम्ब) f. die Starkhüftige, N. eines Metrums (4 Mal — — — —, — — — —, — — — —) COLBR. Misc. Ess. II. 162 (XI, 15).
 पीनरं adj. von पीन gaṇa अश्मादि zu P. 4, 2, 80.
 पीनस 1) m. Nasenkatarrh, Schnupfen AK. 2, 6, 3, 2. H. 468. HALĀJ. 2, 450. WISV. 289. SUÇA. 1, 177, 2. 372, 20. 181, 14. °नाशन 203, 19. 232, 7. — Vgl. अपीनस. — 2) f. झा *Cucumis utilisimus* Roxb. (कर्कटी) RĪGĀN, im ÇKDr.
 पीनसिन् (vom vorherg.) adj. verschnupft SUÇA. 2, 374, 3.
 पीनाग्नी (पीन + उधन्) adj. f. starke Ester habend AK. 2, 9, 72. H. 1269. HALĀJ. 2, 116. Auch पीनिधम् MBH. 1, 6661.
 पीपरि m. eine Art Plaksha von niedrigem Wuchse (ऋस्वस्रल) RĪGĀN, im ÇKDr.
 पीबस् s. पीवस्.
 पीय, पीयति schmähen, geringschätzig begegnen, verhöhnern Nir. 4, 25. पीयेति वो अनु वो गृणाति RV. 1, 147, 2. पीयेति ते सुराग्ः 8, 21, 13. 10, 68, 6. AV. 5, 18, 15. Vgl. पिपारु. Der Sautra-Wurzel पीयु (UNĀDIS.